

EVC
(lâhî)

DÜYEK

Ey
Gün
a
gün
cep
ar
bil
tar
sem
hiç
ne
o
dîr
nûl
yâ
maz
Rab
yü
bu
re
der
gî
dîn
mîn
câ
yâ
re
re
sî
sî
yü
re
gî
mîn
yâ
yâ
re
sî
ne
hiç
ta
bîb
kıl
ma z
i
laç
Y.Ömürü

Ey acep bilsem nedir Yârab bu derdin çâresi
Gün gün artar hiç onulmaz yüreğimin yâresi

Yüreğimin yâresine hiç tabib kılmaz ilâç
Ey acep var mı dahi benim gibi bîçâresi

Çâresi bîçâreliktir yine bu derdin hemân
Çün belâ burcundadır âşıkların seyyâresi

Gözü yaşlı bağı başlı yüreği delik delik
Olmuşam âlem içinde aşkının âvâresi

Her kim inler bu belâdan varsın ol âşık değil
Görsün ona neyleyiser nefsinin mekkâresi

Dünyâ-yı mekkâreye her kim dolaştı tâ ebed
Gitmedi gitmeyiser onun yüzünün karası

Her kimin gönlünde zerre denlü dünyâ hubbû var
Onu mahrûm etti bilsin nefsinin emmâresi

Dost yolunda âşıkı ger kılsalar yüz bin pâre
Dönmeye Dost Dost deyu çağıra her bir pâresi

EŞREFOĞLU RÛMÎ bu derde giriftâr olalı
Düştü bir deryâya kim yoktur onun kenâresi (1)